

Lesninger Den hellige Johannes (27. desember)

Lesning 1 Joh 1,1–4

Det vi har sett og hørt, det forkynner vi for dere

Mine kjære!

Det var fra opphavet av, og vi har hørt det og sett det med våre øyne; vi har skuet det, våre hender rørte ved det. Det er livets Ord vi taler om. For Livet åpenbarte seg, og vi har sett det og vitner om det, og forkynner det for dere – det evige Liv, som var hos Faderen og har åpenbart seg for oss. Ja, det vi har sett og hørt, det forkynner vi for dere, for at også dere kan ha samfunn med oss. For vårt samfunn er et samfunn med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.

Og dette skriver vi til dere for at vår glede må bli full og hel.

Responsoriesalme Sal 97 (96),1–2. 5–6. 11–12

Omkved: Juble i Herren, alle rettferdige.

Herren er Konge, fryd deg du jord,
de talløse øer juble.

Omkring ham er mulm og skyer,
rettferd og rett er hans trones grunnvoll.

Fjellene smelter som voks for hans åsyn,
for hele jordens Herre.

Himlene kunngjør hans rettferd,
folkeslagene skuer hans herlighet.

Lys rinner opp for de rettferdige
og glede for de rene av hjerte.

Juble i Herren, alle rettferdige,
lovsyng hans hellige navn.

Halleluja

Halleluja.

Deg lover vi Herre, vår Gud;
deg priser apostlenes herlige kor.

Halleluja.

Evangelium Joh 20,2–8

Den andre disippelen løp snart fortere enn Peter og kom først frem

Tidlig søndag morgen løp Maria fra Magdala avsted til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus holdt så meget av, og sa: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»

Peter og den andre disippelen gikk da ut og tok veien til graven. De løp avsted sammen, men den andre disippelen løp snart fortere enn Peter og kom først frem. Han bøyer seg da inn og får se likklærne ligge på jorden; men går ikke selv inn. Imidlertid når Simon Peter ham igjen, og han går inn i graven; der ser han likklærne ligge på jorden, unntagen svetteduken som han hadde hatt over hodet; den lå sammenfoldet på et sted for seg selv.

Da gikk også den andre disippelen inn, han som var kommet først til graven; han så, og trodde.